

Werkgroep Behoud de Peel

Jaarverslag 2023

Het werk van Werkgroep Behoud de Peel

Jaarverslag over 2023

Stichting Werkgroep Behoud de Peel is opgericht in 1978. Vanaf 1991 wordt ieder jaar een jaarverslag gepubliceerd, met als belangrijke redenen:

- Verantwoorden van activiteiten van de stichting;
- Evalueren van wat de stichting heeft bereikt in het betreffende jaar;
- Alle belangstellenden een goed beeld geven van doelstellingen en werkwijze van de stichting.

In de beginjaren omvatten de jaarverslagen wel meer dan 60 pagina's. Tegenwoordig wordt ernaar gestreefd om het verslag tot 16 pagina's te beperken. De stichting zelf is in al die jaren veelal hetzelfde gebleven. Ze kent vanaf het begin een platte organisatiestructuur waarbinnen bestuursleden en een groep nauw betrokken participanten elk hun eigen taken hebben en op hun terrein verregaand zelfstandig opereren. Er is geen centraal kantoor. Nog ieder jaar worden er werkdagen georganiseerd waarop vele vrijwilligers zich inzetten voor het beheer van de Peel. Er wordt veel energie gestoken in voorlichting door middel van lezingen, educatieve projecten in samenwerking met basisscholen en universiteiten, en deelname aan fora.

De Peelrestanten in het werkgebied van Werkgroep Behoud de Peel

Contact met de achterban was er in 2023 op de jaarlijkse vrijwilligersdag, waar Boena van Noorden een lezing gaf over de reconstructie van Het Leegveld. Wat betreft wetgeving is er helaas ook niet heel veel veranderd. De Hinderwet is overgegaan in de Wet milieubeheer, maar ondanks dat is het nog steeds hard nodig dat de Werkgroep zich verzet tegen uitbreiding van ammoniakemissie rond de Peel.

Ook mooi om te zien dat al in 1991 de stichting veel in het nieuws was en de pers te woord stond: *“Er was veelvuldig contact met de pers, wat resulteerde in een groot aantal artikelen in kranten en tijdschriften, zowel plaatselijke en regionale als landelijke. Grotere artikelen verschenen ondermeer in Het Vrije Volk en Intermediair... Ook radio en t.v. werden bediend; regelmatig werd in uitzendingen van de lokale en regionale omroepen aandacht besteed aan het werk van de Werkgroep Behoud de Peel. Daarnaast ‘traden’ wij op in de NOS-verkiezingsspecial, in VARA’s Vroege Vogels en werd overleg gepleegd voor een special over de Peel voor de AVRO-televisie... Meegewerkt werd aan de film ‘Bloeiend Brabant’ over natuurbehoud en -ontwikkeling die door de Stichting Zuiderwind werd gemaakt.”*

In dit jaarverslag van 2023 kunt u lezen waar de stichting zich dit jaar allemaal mee bezig heeft gehouden en wat er is bereikt. We wensen u veel leesplezier toe.

Tenslotte een tip voor een regenachtige zondagmiddag (en die zijn er de laatste tijd regelmatig): kijk op de website van de stichting <https://wbdp.nl/> naar alle jaarverslagen vanaf 1991 en blader ze nog eens door. Ze laten op een hele mooie manier zien wat de stichting in al die jaren gedaan heeft en hoe er stappen gezet zijn voor het behoud en herstel van een bijzonder mooi stuk Nederland.

Werkgroep Behoud de Peel is sinds 1978 strijdvaardig en actief met het behoud en herstel van de Peelgebieden. De Werkgroep is een vrijwilligersorganisatie, die de jarenlange inzet voor het behoud van dit waardevolle natuurgebied alleen kan volhouden dankzij de steun van talrijke supporters.

Die steun is nu, door het afnemende politieke draagvlak voor natuurbehoud (in Nederland en in de Europese Unie) extra hard nodig. Met betrekking tot het verminderen van ammoniak en verhoging van het grondwaterpeil is er nog veel werk aan de winkel.

HET BEREGENINGSDOSSIER

Gelijk hebben/ gelijk krijgen

Werkgroep Behoud de Peel won in 2018 het beroep tegen het ontwerp Natura2000-beheerplan voor de Peel. Met dit beheerplan wilden de provincies binnen de bufferzones beregeningsputten van vóór 2008 vrijstelling verlenen van de natuurvergunningplicht.

Door het beroep van WBdP ging de vrijstelling niet door en werden alle putten van na 10-6-1994 weer vergunningplichtig.

De provincies Limburg en Brabant lieten hierna weer nieuw onderzoek doen, een bekende verdragingsstruc om maar niet in actie te hoeven komen.

De uitkomst was niet verrassend: in zeer droge jaren was het effect van beregening op de verlaging van de waterstand in alle Peelgebieden significant en in delen van de Peel zelfs heel groot (10 tot 25 cm).

De provincies konden vervolgens niets anders doen dan in december 2022 de vergunningplicht weer invoeren.

De twee provincies en waterschappen sloten vervolgens voor twee jaar een intentieovereenkomst om het waterbeheer van het Peelgebied te verbeteren. Maar in plaats van concrete maatregelen door te voeren werd deze twee jaar vooral gebruikt voor verder onderzoek. Ons geduld raakte op en WBdP besloot begin 2023 om handhaving te vragen, omdat binnen de bufferzones rond de Peel geen enkele put beschikt over een natuurvergunning.

Op 3 juli kregen we bericht dat de provincies het antwoord op onze handhavingsverzoeken pas eind 2024 zullen geven. Archiefonderzoek naar de aanlegdatum van de putten zou nl 1,5 jaar kosten! Bovendien kwamen de provincies nog met een extra list. Bij handhaving moet van elke beregeningsput afzonderlijk vastgesteld worden of het effect op de waterstand significant negatief is. Een onzinnige en onuitvoerbare voorwaarde omdat -vergelijkbaar met de stikstofdiscussie- juist de honderden beregeningsinstallaties tezamen voor de nadelige effecten zorgen.

In het veld komen we ook steeds vaker “hydranten” tegen. Dit zijn aftakkingen van beregeningsputten waardoor de reikwijdte van de putten wordt vergroot, naar verderop liggende percelen. Dit leidt ongetwijfeld tot

Het zijn niet alleen de traditionele weidevogels als grutto, Kievit en wulp die te lijden hebben van de ‘drooglegging’. Ook soorten als de veldleeuwerik gaan sterk achteruit

grotere wateronttrekking. Ook is het grondgebruik, en daarmee het watergebruik, intensiever geworden.

Met kort eigen onderzoek vonden we 27 niet geregistreerde putten, waarna de provincies nog meer mist optrokken door te stellen dat het hier wellicht om verplaatste putten ging. We hebben beide provincies een termijn gesteld: wordt gevolgd in 2024.

Dat de inzet van WBdP voor goed waterbeheer rond de Peelreservaten essentieel is voor de natuur in de bufferzones wordt dramatisch geïllustreerd door de schrikbarende achteruitgang van de weidevogels.

Het peilbeheer van Waterschap Limburg is nog teveel gericht op optimale omstandigheden voor de agrariërs: droge landbouwpercelen in het voorjaar, want boeren willen zo snel mogelijk het land op, en droge percelen in het najaar om met zware machines te kunnen oogsten. Dat betekent niet alleen problemen voor de natuur in de Peel, maar ook voor de natuur in de bufferzones. Teveel regenwater, dat met veel moeite in de winter wordt vastgehouden, wordt in het voorjaar afgevoerd, vaak via drainage.

En zo verdwijnen de weidevogels uit het Limburgse land. Vóór de grote drooglegging konden weidevogels hun nesten nog veilig uitbroeden omdat de boeren pas later in het voorjaar het land op konden en de weidevogelkuikens de grote machines op die manier konden ontlopen. De weinige weidevogelkuikens die tegenwoordig met veel geluk het levenslicht zien, staan voor de schier onmogelijke opgave hun kostje bij elkaar te scharrelen op gortdroge pas ingezaaide percelen.

Weidevogels

Het beregenen zelf heeft ook een vernietigende kracht. Niets is bestand tegen het geweld van de ijsskoude stralen uit de waterkanonnen. Takken breken uit bomen en nesten van bodembroeders worden weggespoeld.

Een hoogveengebied hoort te zijn:

VOEDSELARM & NAT

Stikstof belemmert heropening vliegbasis De Peel

Het proces om vliegbasis De Peel te heropenen is stilgelegd. Daar worden door het Ministerie van Defensie verschillende redenen voor genoemd, maar een belangrijke reden wordt niet vermeld. Stikstof is namelijk een belemmering voor de heropening van de vliegbasis en Werkgroep Behoud de Peel houdt dit scherp in de gaten! Eind september berichtte Defensie nog, op basis van advies door ingenieursbureau Haskoning-DHV, dat stikstof geen probleem is voor reactivering van vliegbasis De Peel. Er werd geconcludeerd dat reactivering van de basis met de F-35's niet zal leiden tot een grotere uitstoot van stikstof dan in de referentiesituatie in 1994. Als argumentatie voor de referentiesituatie wordt teruggesproken op de stationering van een squadron F-16's en een 'indicatieve' geluidsruimte uit 1978.

Na lezing van het rapport dacht WBdP meteen dat de conclusie waarschijnlijk niet juist is. Het vliegveld wordt nu niet gebruikt, en er is ook geen toestemming meer om te vliegen. Daarvoor is een nieuw Luchthavenbesluit vereist. Dus kunnen er geen stikstofrechten en geluidsruimte meer

ontleend worden aan situaties uit het verleden en is een nieuwe natuurvergunning vereist.

De lopende procedure voor het luchthavenbesluit van vliegbasis De Peel is gestopt, maar zal zeker weer worden opgepakt in 2024. WBdP blijft alert!

Grondwateronttrekking

Onder de start- en landingsbaan van Vliegbasis de Peel ligt een drainagesysteem. Via drainage en pompen wordt het grondwater niveau onder de start- en landingsbaan kunstmatig laag gehouden. Dit systeem heeft als effect dat er veel grondwater wordt onttrokken.

De Bult, onderdeel van Natura 2000-gebied Deurnsche Peel & Mariapeel, ligt ten zuiden daarvan en is hoger gelegen dan de basis. Hoe lager het grondwater niveau wordt ingesteld, hoe meer water er vanuit De Bult ondergronds naar de vliegbasis wegstroomt. WBdP heeft in mei 2023 een verzoek ingediend om handhavend op te treden vanwege grondwateronttrekking. Het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit is hier het bevoegd gezag en heeft dit verzoek afgewezen. De Werkgroep heeft bezwaar aangetekend tegen dit besluit tot afwijzing. Eind 2023 liep deze procedure nog.

Door grondwateronttrekking bij de vliegbasis dreigt de Bult te verdrogen

AMMONIAK IS DE PEST VOOR DE PEEL

WBdP maakt zich nog steeds zorgen over uitbreiding van ammoniak-emissie rond de Peel. De Peel gedijt het best in een voedselarme omgeving, dus niet meer maar minder ammoniak. WBdP blijft alert en vraagt waar nodig aan de provincies om handhavend op te treden. Hier vier voorbeelden:

- Uitbreiding rundveebedrijf in Deurne: Gesteld werd dat door toepassing van emissiearme stallen de uitstoot van ammoniak niet toe zou nemen. Volgens WBdP is aangetoond dat deze systemen in de praktijk minder reductie halen dan berekend en dus is een natuurvergunning vereist. De provincie heeft de beslistermijn uitgesteld tot 2024.
- Gebruik van combiluchtwassers bij een varkensbedrijf in Gemert-Bakel was voor de gemeente reden toestemming te geven voor meer varkens. Ook hier is bekend dat de werking van deze wassers in de praktijk minder goed is dan voorgespiegeld door de agrarische adviseurs en de overheid, dus volgens WBdP was een natuurvergunning nodig. Het handhavingsverzoek is afgewezen, omdat uit controle bleek dat stallen uiteindelijk niet gebouwd zijn.
- Bij een pluimveebedrijf in Nederweert, dat al lang leeg staat, heeft WBdP een zienswijze ingediend tegen de beslissing van de provincie om de vergunning niet in te trekken (waardoor die later weer benut zou kunnen worden). We wachten nog op de reactie van de provincie.
- Tegen de natuurvergunning van de provincie aan een pluimveebedrijf in Someren lopen al procedures sinds 2010. De provincie stelde hier volgens WBdP onterecht dat het bedrijf in de referentiesituatie al een vergunning had. Ook werd de emissie van elders ingetrokken vergunningen te hoog berekend. Ondanks dat WBdP hierin van de Raad van State gelijk kreeg, maakte de provincie bij de verlening van nieuwe natuurvergunningen weer dezelfde fouten. Deze vergunningen werden na opnieuw ingesteld beroep dan weer vernietigd. Omdat de gerealiseerde uitbreiding intussen al in bedrijf was, vroeg WBdP de provincie om handhaving; dit werd door de provincie geweigerd. Het beroep tegen de weigering tot handhaving werd door de rechtbank gegrond verklaard. Het bedrijf is daartegen weer in hoger beroep gegaan bij de Raad van State. Deze kwestie loopt in 2024 dus nog door.

Een volledige lijst van alle handhavingsverzoeken is te vinden op onze website

Meer in plaats van minder

Verminderen van het aantal dieren in de Peel blijft aandachtspunt voor Werkgroep Behoud de Peel. Het is overheidsbeleid om stikstofuitstoot drastisch terug te dringen. Daarvoor worden miljarden gereserveerd om boeren uit te kopen.

In de gemeente Asten en de gemeente Peel en Maas wordt echter nog steeds meegewerkt aan bestemmingsplanwijzigingen waarbij nieuwe stallen worden gebouwd en waarbij het aantal dieren drastisch toeneemt. Met drie plannen komen er 12.000 kippen, 243 stuks rundvee en 23.588 varkens/biggen bij. Beide gemeenten geven aan dat de stikstofuitstoot hierdoor niet zal toenemen, omdat er emissiearme stalsystemen worden toegepast. Uit diverse onderzoeken is echter bekend dat veel van die systemen niet goed werken, waardoor de stikstofuitstoot dus zal toenemen. Ons inziens zijn deze plannen door de gemeenten dan ook niet zorgvuldig genoeg beoordeeld.

Het is onbegrijpelijk dat gemeenten meewerken aan het bestendigen van het stikstofprobleem. Forse investeringen die nu door de initiatiefnemers worden gedaan maken het in de toekomst, als de nieuwe stal is gebouwd, alleen maar duurder om het probleem op te lossen.

Dit gaat ons allemaal aan. De kosten worden namelijk betaald door de belastingbetaler en deze uitbreidingen hebben een nadelige invloed op natuur en gezondheid. We gaan ervan uit de betreffende gemeenten de kritische opmerkingen in onze zienswijzen serieus nemen en de plannen overeenkomstig zullen aanpassen.

Meer weten over onze zienswijzen? Kijk op de website.

FLORA EN FAUNA VAN HET HOOGVEEN

Tropische Peelvogel de wielewaal

Wie in mei de bossen in de Peel bezoekt heeft grote kans dat zijn of haar oor wordt gestreeld door de eenvoudige maar melodieuze zang van de wielewaal. Op dat moment zijn de uit tropisch Afrika teruggekeerde vogels volop aan het zingen. Voor enkele maanden ruilen ze het tropisch regenwoud in voor natuurlijke berkenbossen van de Peel.

Momenteel is bijna geen boom meer te vinden in de Peel die door de mens is aangeplant. Het is vrijwel allemaal spontaan opgeslagen bos, natuurbos pur sang, waarvan in Nederland maar heel weinig is. De wielewaal voelt zich er prima thuis. Een belangrijk deel van de Limburgse populatie bevindt zich in de Peelvenen. Andere belangrijke kerngebieden in deze provincie zijn het Weerterbos en de Maasduinen.

De soort is overal in Nederland afgenomen, maar het sterkst in kleinere natuurgebieden. De wielewaal zoekt zijn voedsel niet alleen in dichte bossen maar ook in open gebieden.

Open gebied van goede kwaliteit (heide en pijpenstro) is in de Peel nog volop voorradig. Voor de kleinere natuurgebieden, zoals het Zinkske, ligt dat anders; in het verleden was er genoeg voedsel in het aanliggende (vaak kleinschalige) cultuurlandschap, maar dat is nu verleden tijd. Grote delen van het intensieve landbouwgebied vormen nu een ecologische woestijn met een zeer lage biodiversiteit. Daar is voor de

wielewaal niets meer te halen en de kleinere natuurgebieden zijn te klein om voedsel te leveren voor een hele wielewalenfamilie. Bovendien worden de kleinere natuurgebieden zeer sterk negatief beïnvloed door de natuurvijandige omgeving. Denk aan ontwatering, het binnendringen van meststoffen en landbouwgif.

Het is daarom goed dat we de grote aaneengesloten Peelreservaten als de Verheven Peel en de Grootte Peel nog hebben. Ook in de Peel is de wielewaal in aantal afgenomen doordat er bos is gekapt. Dat is bos dat zich door interne ontwatering op voormalige natte delen kon vestigen. Deze ontwatering is grotendeels teniet gedaan in het kader van natuurherstel. Daar vinden we deze vogel niet meer, maar wel op de hoge en altijd droge zandkoppen, als daar het bos gespaard blijft. We kunnen dus nog volop genieten van deze prachtige vogelsoort!

Opnieuw succes!

In ons vorige jaarverslag konden we melden dat voor het eerst in de geschiedenis er in Limburg een succesvol broedgeval van de kraanvogel had plaatsgevonden. In 2023 was het opnieuw raak! Dit keer in de Deurnese Peel. Het paar dat hier broedde, wist met veel zorg één jong groot te brengen; het eerste succesvolle broedgeval voor Noord-Brabant. Het zou voor 2024 fantastisch zijn als dit voor beide provincies zou lukken. Vanwege de vele regenval in de winter is de uitgangssituatie hiervoor optimaal.

EEN BIJZONDER PEELPARELTJE

HET SPIEGELDIKKOPJE

Bloeiende planten en struiken, zoals braamstruiken langs de Peelbanen, zijn welkome nectarleveranciers voor het spiegeldikkopje. Deze foto toont de vlinder op ongeveer ware grootte.

Als je een willekeurige natuurliefhebber vraagt naar karakteristieke planten- of diersoorten voor de Peel, dan zullen heel vaak het veenmos, de kraanvogel, de libel of de blauwborst genoemd worden. Zelden zal iemand het spiegeldikkopje noemen. Dat is jammer, want deze schitterende dagvlinder komt in Nederland alleen in de Peel en in het Weerterbos voor. De populatie in de Peel is daarbij verreweg het grootst. In heel Europa is het een schaarse soort en er is geen aaneengesloten leefgebied, maar overal zijn geïsoleerde populaties aanwezig. Dat maakt de soort bijzonder kwetsbaar.

De vliegtijd is vooral de maand juli, en de meeste kans om deze vlinder te bewonderen is in de Groote Peel. Ze zijn hier dan gewoon langs de wandelroute bij de Peelboerderij te zien. De vlinder heeft een karakteristieke dansende vlucht en zoekt nectar in bloemen van onder andere koninginnekruid en braam. Vanaf de bovenzijde gezien is het een vrij saai bruin vlindertje, maar zijn onderkant is prachtig. Op een goudgele ondergrond bevinden zich grote witte, zwart omzoomde vlekken, die wel wat weg hebben van spiegeltjes.

In droge zomers heeft het spiegeldikkopje het heel zwaar. In zulke jaren krimpt de populatie en verdwijnt de soort uit de kleinere en geïsoleerde Peelrestanten. Omdat een gebied als de Groote Peel zo omvangrijk en gevarieerd is, is er zelfs in de droogste zomer nog wel een vochtig plekje waar de soort kan overleven. Het herstel na een droge zomer kan snel gaan. Zo had de vlinder in de Heidse Peel het recent heel moeilijk na een paar droge zomers, maar werd in 2023, na enkele jaren afwezigheid, weer gezien.

Het is heel belangrijk dat in de Groote Peel ook in droge zomers de laatste vochtige plekjes blijven bestaan. Dat is met de huidige klimaatverandering en daarmee samenhangende weersextremen geen uitgemaakte zaak. De enige oplossing is stoppen met beregenen uit grondwater in de bufferzones rond de Peel, waardoor de neerslag langer kan worden vastgehouden. De Werkgroep strijdt hier al jaren voor en zal dat dank zij uw steun blijven doen totdat de Peel weer een duurzaam en veerkrachtig natuurgebied is.

OVER DE TOEKOMST VAN DE PEEL

In diverse overlegorganen draagt Werkgroep Behoud de Peel met haar expertise bij aan oplossingen voor de vaak ingewikkelde problematiek in de Peelstreek, zoals het spanningsveld tussen natuur en landbouw. Dit zijn enkele van de zaken waar WBdP in 2023 bij betrokken was:

- De ontwikkeling van het Nationaal Programma Landelijk Gebied (NPLG). Doel is om via een integrale aanpak van stikstof, waterkwaliteit, droogte en klimaatverandering het buitengebied zo in te richten dat ook in de toekomst mensen gezond en veilig kunnen wonen, werken en leven. De provincies werken dit, samen met alle belanghebbenden, uit in een Gebiedsgerichte aanpak (GGA).
- In Limburg is WBdP via de Natuur en Milieufederatie Limburg betrokken bij de planvorming van het Limburgs Programma Landelijk Gebied voor de Peelregio. In Brabant via de Brabantse Milieufederatie bij de planvorming voor de gebiedsgerichte aanpak Vitale Peel, onderdeel van het Brabants Programma Landelijk Gebied.
- Projecten als Leegveld duren jaren en meedenken en adviseren kost veel tijd. De adviezen zijn wel belangrijk, want het resultaat zie je bij het afgeronde project Leegveld waar de nieuwe natuur heel snel nat geworden is. De meeste adviezen van WBdP worden ter harte genomen, bv bij het

De recente reconstructie van het Leegveld, met het doel daar weer natte natuur terug te brengen, was in de eerste winter meteen raak. De vele regens maakten het gebied werkelijk kletsnat!!

fietspad naast de onverharde weg Leegveld. Dit fietspad is door de gemeente Deurne vernieuwd, in eerste instantie met zwart asfalt. Om te voorkomen dat er veel gladde slangen worden doodgereden is er op aandringen van WBdP door de gemeente een licht gekleurde slijtlaag op aangebracht.

- WBdP heeft verder een reactie gegeven op het concept Peelbelevingsplan van de gemeente Deurne. Advies: rust is essentieel voor de Peel. Het plan wordt in 2024 uitgewerkt.
- Verder heeft WBdP ook deelgenomen aan een commissie die de muggenoverlast in Griendtsveen probeerde op te lossen. Samen met Staatsbosbeheer heeft WBdP er hier met succes voor gepleit om de oplossing te zoeken in het stabiliseren van de waterstand in de Peel. Dit is beter dan het verlagen van de waterstand. Als het periodiek droogvallen voorkomen kan worden dan overleven de predatoren (o.a. hondsvijzen en libellelarven) die de muggenlarven opeten.

Natuurwerkdag in de Peel

In het kader van de landelijke natuurwerkdag heeft op zaterdag 4 november Werkgroep Behoud de Peel samen met Staatsbosbeheer een werkdag in de natuur georganiseerd. Het werkterrein was een met berken verbost vochtig heideperceel ten zuiden van de kleine uitkijktoren in de Groote Peel. Ruim 20 vrijwilligers, uitgerust met kniptangen en zagen, maakten ruim 2 ha kwetsbaar heideterrein vrij van ongewenste opslag. Hierdoor krijgt de karakteristieke flora en fauna van de Peel weer meer ruimte. Zolang de stikstofdepositie nog te hoog is en er geen goede hydrologische situatie is blijft dit beheerswerk nodig om te zorgen dat karakteristieke soorten niet verdwijnen.

Colofon Redactie: Otto Plantema, Marianne van de Ven.
Vormgeving: Jan van de Kam
Beeld: Jan van de Kam, Otto Plantema
Verder werkte mee: Wim van Opbergen
Verspreiding: Will Backx

In de Peel hebben we "Levendbarende" Hagedissen...
...maar praten kunnen ze niet!

WBdP laat ook hun stem horen aan de overlegtafels

Sinds 1978 is Werkgroep Behoud de Peel al strijdvaardig en actief met het behoud en herstel van de Peelgebieden. WBdP is een vrijwilligersorganisatie en blijft voor al dit werk nagenoeg volledig afhankelijk van de steun van donateurs. Daarom wijzen we weer graag op ons rekeningnummer hieronder. Omdat onze stichting een ANBI-instelling is, kunt u uw schenking bij uw belastingaangifte in mindering brengen.

Er is ook de mogelijkheid om een periodieke schenking te doen gedurende ten minste 5 jaar. Dan is het voor de belasting volledig aftrekbaar, zonder drempel. Wilt u zo'n periodieke schenking doen, laat dat dan via een email aan info@wbdp.nl weten.

Wij bedanken alle gulle gevers, die ons werk mogelijk maken.

Werkgroep Behoud de Peel

Postadres: Lavendelheide 27, 5754 EA Deurne

Telefoon: 0493-319610 E-mail: info@wbdp.nl

Facebook: Behoud de Peel

IBAN: NL25 TRIO 0338 4953 47 t.n.v

Werkgroep Behoud de Peel, Deurne

Website: www.wbdp.nl